

Z Dodatkami kosztuje
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie
drukem garmont, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu przemyskiego zebrały w drodze składki urzęda powiatowe: w Bochni 128 zł. 90¹/₂ c., w Kamionce 29 zł. 61 c., a w Trembowli dodatkowo 51 zł. 7 c. w. a. Prócz tego złożono w Trembowli na pogorzelców w Kuryłówce w obwodzie rzeszowskim 2 zł. wal. austr., i wszystkie te pieniądze zostały już odesłane na miejsce przeznaczenia.

Gmina Wrocanka w obwodzie sanockim zapewniła po wieczne czasy celem założenia regularnej szkoły parafialnej u siebie następujące ofiary:

Obowiązała się płacić każdoczesnemu nauczycielowi, który ma zarazem pełnić służbę diaka z pobieraniem przypadającej za to należności, rocznie 50 zł. w. a. w ratach kwartalnych, istniejący już budynek szkolny utrzymywać w dobrym stanie, sprzątać porządku szkolne, pełnić potrzebną przy szkole usługę a nakoniec przystawiać do szkoły i łupać potrzebne na opał szkoły drzewo, które nauczyciel ma kupować z własnych funduszy. Oprócz tego obowiązał się pleban miejscowy X. Mołęcki dodawać do tej dotacyi nauczyciela przez czas swego plebaństwa także rocznie 5 zł. w. a.

Główną temą ofiar, pożyteczną dla ogółu troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Lwów, 26. sierpnia 1864.

(Z urzędowej części „*Krakauer Zeitung*“.)

Krakowski c. k. wyższy sąd krajowy nadał sześć opróżnionych w okręgu tego wyższego sądu krajowego posad adjunktów sądowych auskultantowi sądowemu *Stanisławowi Mosser*; aktuariuszom urzędów powiatowych *Bartłomiejowi Cholewce*, *Adolfowi Linerth* i *Dr. Ferdynandowi Ettmayer de Adelsburg*, a nakoniec auskultantom sądowym *Teodorowi Gabrylskiemu* i *Adolfowi Brason*.

Kraków, 29. sierpnia 1864.

(Z urzędowej części *Gazety wiedeńskiej*.)

C. k. dyrekcya długów państwa podaje do wiadomości co następuje:

Dnia 1. września r. b. odbyło się 400. i 401. losowanie dawniejszego długu państwa i wyciągnięto numera seryi 147 i 183.

Serya 147 zawiera obligacye bankowa Nr. 54, 571 o pierwotnej stopie procentowej 4% z ósmą częścią kapitału, i bankowe obligacye loteryjne Nra. 4559 aż włącznie do 7518 o pierwotnej stopie procentowej 4% z ogólną sumą kapitału 1,249.981 zł. 22¹/₂ kr.

Serya 183 zawiera obligacye kamery nadwornej o pierwotnej stopie procentowej po 4%, a mianowicie Nr. 30.022 z trzecią częścią kapitału i Nr. 30.046 również z trzecią częścią, — Nr. 31.284 z dwudziestą częścią kapitału, a Nr. 31.285 aż włącznie do 31.854 z całym kapitałem, razem z sumą kapitału 1,159.718 zł. 28 kr., nadto wcielone dodatkowo domestykalne obligacye stanów karynekich o pierwotnej stopie procentowej po 4%, a mianowicie od Nr. 4.440 aż włącznie do Nr. 4.474 z ogólną sumą kapitału 96.204 zł. 29 kr.

Zaraz potem nastąpiło drugie losowanie seryi i numerów wygrywających pożyczki loteryjnej z r. 1864. Numera wylosowanych 10 seryi są następujące: 814, 922, 1082, 1752, 2060, 2416, 3130, 3280, 3542 i 3745.

Część nieurzędowa.

Lwów, 5. września.

Wiener Abendpost z 3. b. m. zawiera następujące urzędowe zaprzeczenie:

„W niektórych dziennikach tutejszych pojawiła się wieść, jakoby miało nastąpić projektowane jeszcze przez dawniejszego ministra wojny utworzenie dwudziestu nowych pułków piechoty, i że poczynione dotąd w tym względzie przygotowania zapowiadają szybkie i rychłe wykonanie tego planu. Jesteśmy upoważnieni oświadczyć, że podanie to nie ma żadnej, najdalszej nawet podstawy.“

Jener. Kor. austr. wspominając o wnioskach i odpowiedziach ministerjalnych w rozwiązanej dziś radzie państwa w Kopenhadze, zapewnia, iż takowe na negocyacye pokojowe żadnego wpływu wywierać nie będą, ani też w niczem nie zmienią tego, co w preliminariach pokojowych stypulowane zostało. Naturalną jest rzeczą, że Dania głęboko czuje straty, jakie ją dotknęły, dla tego też w reprezentacyi ludowej pewna agitacya objawiać się musi. Postawa rządu w obec sejmu i rady państwa była więc tylko parlamentarna

taktyką, na negocyacye w Wiedniu żadnego wpływu wywierać nie będzie. Dla negocyacyi tych to jedynie prawidłem być może, co stało się faktem dokonany i nieodwołalny.

Równie jak pp. Rouher i Rouland, minister sprawiedliwości p. Baroche zapowiedział na bankiecie danym przez radę departamentową departamentu Sekwany i Oazy reformę rad departamentowych w duchu liberalnym. *La France* podnosi zgodę między doradcami normy pod względem postępu i wnosi ztąd, iż tendencye reakcyjne, któreby Cesarstwo na nieruchomość skazać chciały, nie przemagają w rządzie, który i owszem utwierdzić chce państwo na podstawie zadośćuczynienia wszelkim słusznym życzeniom. Wszakże mowa p. Baroche, w której właściwy wyraz myśli rządowej upatrują, nie pozwala ludzić się nadzieją pod względem reformy w duchu prawdziwie liberalnym i w ogóle mowa ta wywołała pewne zniechęcenie.

Królowa *Wiktorya* udała się we wtorek wieczorem z młodszymi członkami swojej familii i w towarzystwie Księcia sasko-koburskiego z małżonką w podróż do górnej Szkocyi. Książę sasko-koburski zabawi zapewne aż do powrotu dworu do Windsoru przy Królowej, a zatem siedm do ośmiu tygodni.

Utrzymują już za rzecz pewną, że z podróży Następcy tronu piemoneckiego Księcia *Humberta* do Kopenhagi łączył się projekt zaślubienia jego z Księżniczką duńską, *Maryą Zofią Fryderyką Dagmar*, urodzoną w roku 1847. W takim razie musiałaby ta Księżniczka rzec się wyznania luterskiego i przejść na łono kościoła katolickiego, i tym sposobem miałby luterski jej ojciec jedną córkę należącą do kościoła anglikańskiego, drugą wyznania rzymsko-katolickiego, a syna wyznającego religię grecko-katolicką. Ze w *Turyinie* myślą istotnie o ożenieniu Księcia *Humberta*, pokazuje się już ztąd, że na przyszły miesiąc zapowiedziano sesję parlamentu, który ma oznaczyć dotacyę dla Następcy tronu.

Na posiedzeniu *belgijskiej* izby reprezentantów z 2. b. m. wniesione zostało wotum nagany dla ministerstwa z powodu mieszania się jego w organizacyę legii mexykańskiej. Izba jednak uchwaliła 53 głosami przeciw 39 pojedyncze przejście do porządku dziennego, a następnie przyjęła 50 głosami przeciw 36 motywowany porządek dzienny w obec formalnego oświadczenia rządu, że nigdy ani mieszał się ani myśli się mieszać w organizacyę legii mexykańskiej.

W Księstwach naddunajskich wydał Książę Kuza na dniu 2. b. m. ustawę, która cudzoziemcom religii chrześcijańskiej nadaje prawo nabywania posiadłości gruntowych w Księstwach, z wyjątkiem jednak kolonizacyi.

Podług korespondencyi od granicy bośniackiej nie ustają w Bośni uzbrowienia wojenne. Korespondencya ta uzala się przytem gorzko na uciemnianie Rajów przez organa tureckie, na wysokie podatki, ściągane teraz wyłącznie w gotówce i t. p., a na domiar nieszczęścia miała postanowić jeszcze Porta osiedlenie Czernkiesów wzdłuż granicy serbsko-bośniackiej.

Z teatru wojny północno-amerykańskiej donoszą pod dniem 24. sierpnia, że generał Grant trzyma się w swojej warownej pozycyi przy kolei żelaznej z Weldon. Dnia 21. stoczyli generałowie *Sheridan* i *Early* potyczkę pod Charlestonem, przyczem *Sheridan* musiał się cofnąć. Wieść niesie, że generał *Lee* posuwa się ku dolinie *Shenandoah* dla wzmocnienia *Earlego*. Zapewniano, że sędzia *Blask* udał się do *Niagary*, by rozpocząć nanowo układy pokojowe w imieniu rządu.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 4. września. Dyrektor c. k. wyższej szkoły realnej we Lwowie podaje do wiadomości co następuje:

Tegoroczny egzamin uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego przy samoistnych niższych szkołach realnych odbywać się będzie d. 12. b. m. i w dniach następnych.

Z Dyrekcyi c. k. wyższej szkoły realnej.

Lwów, 4. września 1864.

Wiedeń, 3. września. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) *Najjaś. Pan* spodziewany był wczoraj wieczorem z powrotem z wycieczki swojej do Styrii. — Arcyksiążę *Albrecht* ma przybyć tu 6., Arcyksiążę *Rainer* 5. b. m.

Konradmiral *Wissiak* przybył tu z Wenecyi.

(*Medale szleswicko-holsztyńskie.*) W c. k. mennicy ma być wybitych wkrótce na pamiątkę kampanii w Szleswik-Holsztynie 30.000 medalów, a to ze zdobytych dział duńskich.

(*Ranieni z teatru wojny.*) Dzisiejszym porannym pociągiem pruskim przybyło tu 20 żołnierzy od marynarki z teatru wojny, i udają się niezwłocznie w dalszą podróż do Tryestu. Większa część ranionych była ozdobiona medalem za waleczność.

D. 31. z. m. wieczorem przybył tu in cognito książę *Aumale* z małżonką i orszakem i wysiadł w hotelu pod „Arcyksięciem Karolem“ Nazajutrz oprócz wielu innych osób przyjmowali księstwo

księcia wirtemburskiego, mają zaś zabawić tu do poniedziałku, poczem udadzą się do Konstantynopola.

(*Zgromadzenie niemieckich architektów i inżynierów.*) Ostatni dzień obrad zatrudnił jeszcze niemało zgromadzenie. Całe przedpołudnie zajęły posiedzenia komitetów, po których nastąpiło zaraz plenarne posiedzenie, które zaszczyli swoją obecnością Ich Excelencye ministrowie Lasser i Dr. Hein. Dyrektor Kar-marsch z Hanoweru odczytał na tem posiedzeniu bardzo światła i przekonującą rozprawę o konieczności i możliwości zaprowadzenia powszechnej miary i wagi, a mianowicie miary metrowej, ponieważ ta jest najbardziej rozpowszechniona. Od architektów — mówił — zależy tylko zrobienie początku. Mowę jego przerwano kilkakrotnie hucznymi oklaskami. Gdy potem obrano Hamburg na miejsce przyszłego zgromadzenia, (w r. 1866) przemawiał pułkownik artylerii marynarskiej *Paradis* z Tryestu za utworzeniem nowej sekcji dla techniki morskiej, któraby mogła dogodnie wejść w życie w Hamburgu. Wreszcie zebrał profesor Siccarsburg w konkluzyjnej przemowie swojej pocieszające rezultaty zgromadzenia architektów i zakończył okrzykiem na cześć Jego Mości Cesarza, który zgromadzenie przyjęło z nadością i trzykrotnie powtórzyło.

Anglia.

(*Niesnaski w rodzinie królewskiej.*) Do *Jener. Kor. austr.* piszą z Londynu pod dniem 28. sierpnia, iż panuje tam najzupełniejsza cisza co do spraw politycznych; ciszę tę powiększa jeszcze to, iż minister kierujący przy każdej sposobności z pewną ostentacją głosi, iż rząd postanowił nie zajmować się wcale kwestyą duńską i w ogóle tak postępować, jak gdyby Anglia nie miała żadnego interesu w zajmowaniu się sprawami europejskimi. Wśród ciszy tej udanej lub prawdziwej, publiczność zajmuje się skwapliwie nowinami z kółek dworskich pochodzącymi. Mówią, iż Królowa nader jest zagniewana na Księcia Walii, z powodu, iż podróż do Kopenhagi czyni wbrew jej życzeniom a nawet na przekór prośb jej. Królowa wzięła się w tę sprawę na żądanie lorda Palmerstona, który podróż Księcia Walii do Kopenhagi nader niechętnie widzi okiem, przeszkodzić zaś jej nie mógł, bo Księżę Walii zwykle czyni to co ministrowi jest nie miłym. Dla tego Królowa żywo uczuła, iż wdanie się jej żadnego skutku nie odniosło.

Francya.

(*Podróż księcia Murata i księżniczki Anny Murat.*) Donoszą z Toulonu pod dniem 27. sierpnia, iż odebrano tam zawiadomienie, że księżę Murat i księżna Murat dnia 30. sierpnia z pewnością do Tulonu przybędą z synem i z córką, księżniczką Anną Murat, dla odbycia podróży morskiej na pokładzie fregaty parowej „Kacyk.“ Mówią, iż Cesarz chce położyć koniec pogłoskom o zamęściu księżniczki z synem Króla Wiktora Emanuela, sam kuzynowi swemu środek ten doradził jako najwłaściwszy do zaprzeczenia obiegającym pogłoskom. Tak więc podczas gdy Księżę Humbert bawić będzie w Paryżu lub w obozie pod Chalons, rodzina Murat używać będzie przejazdki morskiej. Zapewniają, iż fregata „Kacyk“ z dostojnymi swymi pasażerami uda się najprzód do Korsyki a potem do Algeru.

Szwajcarya.

(*Rozruchy w Genewie.*) Nareszcie d. 28. sierpnia z rozkazu sędziego śledczego aresztowano kilka osób, które w wypadkach d. 22. najwięcej były skompromitowane, a między temi znanego fanatyka Johna Perrier przywódcę wyprawy argonautów do wybrzeży sabaudzkich w r. 1860, tudzież Pinarda i Badela. Umieszczono ich w więzieniu na placu św. Antoniego. Załoga składa się z dwóch batalionów piechoty i dwóch kompanii strzelców, ogółem z 1800 ludzi. Wszystkie części miasta są dostatecznie obsadzone wojskiem, a nadto silne posterunki stoją w ratuszu, w arsenalach i t. d. Głównym dowódcą jest pułkownik Barman, komendantem placu, pułkownik Amosutz z Berny. We czwartek członek rady związkowej Fornerod miał mowę do korpusu oficerów, w której wyraził nadzieję, że wojska wkrótce będą mogły powrócić do ojczyzny, i zostaną rozpuszczone, aby żołnierze mogli oddać się naglącym pracom w polu. Tego zdania jednak nie podziela większa część mieszkańców Genewy. Nic podlega bowiem wątpliwości, że gdyby Genewa przy tak wielkiem wzburzeniu namiętności była zostawiona sama sobie, łatwo mogłoby przyjść do nowego wybuchu. Codziennie jeszcze wydarzają się rozboje i gwałty. — W czasie rozruchu został także zraniony znany Ferdynand Lassalle i już nawet umarł z ran.

Prasa federacyjna prawie jednogłośnie potępia zachowanie się radykalistów. Rada związkowa miała d. 31. sierpnia rozstrzygnąć co do rekursu względem wyborów. *Journal de Geneve* opowiada następujący piękny przykład cnoty obywatelskiej: gdy d. 22. sierpnia, przy ulicy Rue de Chantepoulet miano dać ognia kartaczami do bezbronnego ludu, major Ludwik Perrier zastąpił sobą otwór działu wołając, że jeżeli ma być popełniony ten ohydny zamach, on chce być pierwszą ofiarą; tym sposobem wstrzymanym został krok który wiele ludzi miało przypłacić życiem.

Telegram z Berny z 2. września donosi, że rada federacyjna wniosła nieusprawiedliwioną kasację wyboru genewskiego bióra wyborczego i uznała ważnym wybór Cheneviérego do rady stanu.

Włochy.

(*Okrucieństwo bandytów.*) Do *Jener. Koresp. austr.* piszą z Neapolu pod dniem 25. sierpnia, iż w miarę, jak zmniejsza się liczba doświadczonych i zręcznych przywódców bandytów, w miarę jak pole ich działania ścieśnia się w skutek strategicznych operacji wojska piemontkiego, rosną ich wysilenia i powiększa się ich okrucieństwo. Niedawno zdarzył się wypadek w okolicy Polentino, który całą ludność okropnie przeraził, lecz zarazem jak i inne podobne wypadki dowiódł, że ludność ta sama poczyną powstawać przeciwko bandytom. Włochanin jeden, Felice Pascale, ożenił się był z jedną z najpiękniejszych dziewcząt w okolicy. Rozgłos tej piękności doszedł do bandytów, i dwóch z nich udało się w dniu 10. sierpnia z rana do mieszkania Tomasza Pascale, gdzie zastali młodą małżonkę wraz z mężem w jednej z izb mieszkalnych. Podczas gdy jeden z bandytów ujął ją w żelazne swe ramiona, drugi kopiąc i bijąc męża wyrzucił go na dwór. Lecz tam Tomasz Pascale wziął siekiere do rąk, i powróciwszy do otwartej izby rzucił się rozpaczliwie na jednego z bandytów, i głowę mu siekierą rozplątał. Rzucił się potem na drugiego bandytę, który zniemacka napadnięty i obawiając się nadejścia ludzi, ucieczką się ratował. Nazajutrz Tomasz Pascale wezwany został przez władzę miejscową o milę od mieszkania jego urzędującą, ażeby trupa zabitego bandyty dostawił i mężny swój czyn do protokołu podał. Lecz podczas jego nieobecności naszała dom całą banda Remoliny, do której zabity bandyta należał. Rozbójnicy ściągali z łóżka chorą jeszcze z wczorajszego przestachu żonę Pascale, związali ją powrozami i zgwałcili w najohydniejszy sposób, poczem ją zamordowali i dom cały spalili. Za powrotem Pascale zastał dom swój w popiołach. a w dymiących się jeszcze zgłiszczach spalone ciało ukochanej żony.

Królestwo Polskie.

Warszawa. 1. września. (*Sprawa hr. Wład. Zamojskiego.*) *Dzien. Warsz.* pisze: *Breslauer Ztg.* według swego zwyczaju drukowania różnych bredni, zmyślanych przez warszawskiego jej korespondenta, nie omieszcza pomiędzy innemi ogłosić, że w liczbie zesłanych na wygnanie przestępców politycznych znajduje się hr. Wł. Zamojski, zupełnie niewinny, niemający wcale udziału w żadnej sprawie rewolucyjnej. Żeby uprzedzić inne dzienniki, które może zechciałyby przedrukować tę niedorzeczność, co już niektóre z nich uczyniły, uważamy za obowiązek stanowczo oświadczyć, że hr. Zamojski wcale nie jest tak niewinnym; przeciwnie, jego udział w przestępnych zamiarach okazał się tak jawnym i tak ciężkim, iż audytoryat polowy, skazał go do robót ciężkich z fortecach na 8 lat, z pozbawieniem godności hrabiowskiej i szlacheckiej oraz konfiskatą majątku jaki posiadał i jaki mógł spaść na niego; ale JW. hr. Berg Namiestnik Królestwa, na mocy nadanej mu władzy, zmienił wyrok w ten sposób, że pozostawiając mu wyżej wspomniane godności, skazał go tylko na karę pieniężną w ilości 25 tysięcy rsr. i kazał go wysłać na mieszkanie do jednej z wewnętrznych gubernii Cesarstwa.

(*Zwiększenie liczby gubernii.*) *Mosk. Wied.* piszą z Warszawy: Oczekiwane tu jest wkrótce zwiększenie liczby gubernii Królestwie; w miejsce dotychczasowych 5, ma być ich 8, jako to: Warszawska, Kaliska (nowa, z części Warszawskiej), Lubelska, Podlaska (nowa, z części lubelskiej), Radomska, Kielecka (nowa, z części radomskiej), Płocka i Augustowska. We wszystkich miastach gubernialnych będą jak dawniej wojenni naczelnicy gubernii prócz gubernatorów cywilnych, a naczelnicy wojenni oddziałów zostaną zwinięci, i akta ich oddane będą wojennym naczelnikom gubernii.

Rosya.

(*Korespondencya urzędowa w zach. gub.*) *Kijow. Tel.* zamieścił następujący okólnik gubernatora wojennego kijowskiego: „Nieraz już dostrzeżono, że niektórzy z urzędników, wybieranych przez szlachtę w tutejszym kraju, pozwalają sobie prowadzić korespondencyę urzędową w języku polskim, a nawet na blankietach drukowanych w tym języku. Na skutek wezwania generał-gubernatora polecam policmajstrów kijowskiemu i berdyczowskiemu, oraz naczelnikom powiatowym, ponowienie zakazu drukarniom i zakładom litograficznym, aby nie ważyły się dla nikogo przygotowywać blankietów w języku polskim, wszelka bowiem korespondencya urzędowa w tutejszym kraju winna się odbywać w języku ruskim, tudzież wszystkim urzędnikom, aby nie prowadzili korespondencyi urzędowej w języku polskim. Przekraczających zaś ten zakaz pociągając do ustanowionej kary.“

Ameryka.

Nowy Jork, 20. sierpnia. (*Wiadomości z placu boju.* — *Pokojowe usposobienie w północnej Ameryce.*) Generał Grant donosi, że operacje jego nad rzeką Jamesriver były wprawdzie korzystne, lecz nie są stanowcze. Separatyści stracili 400 jeńców. i zostawili zabitych swych i rannych na polu bitwy. Generał Grant stracił 1000 ludzi. Prawe jego skrzydło stoi o 4 mile od Malvern Hill ku Richmondowi; zrobił rekonesans ku Fairhahs. Sheridan zbił jazdę Longstreta pod Front Royal; z Filadelfii donoszą, iż Sheridan później pokonany przez Early, cofnął się do Harpersferry.

Admirał unii Faragut wezwał warownie Morgan do poddania się; komendant warowni odpowiedział, iż bronić jej będzie do ostatniego żołnierza, który mu zostanie. Ostrzeliwanie warowni już się rozpoczęło. Flota Faraguta przekroczyła tamy rzeki Dog River i poczęła ostrzeliwać lądowe baterie twierdzy Mobile.

Takie są ostatnie wiadomości z pola walki w Ameryce północnej. Tymczasem chęć i potrzeba zakończenia wrzącej wojny występują coraz widoczniej na jaw tak w Stanach północnych jak i w południowych. Niedawno głoszone, iż prezydent unii Lincoln zamierza zaproponować Separatystom zawieszenie broni, w czem wszakże upatrywano wybieg chwilowy nie zaś chęć zawarcia pokoju. Zdaje się, iż ku temu dąży artykuł dziennika *New York Herald*, o którym dzienniki amerykańskie tak wiele mówiły. Zaraz na wstępie mówi *New York Herald*: „Przy obecnem położeniu rzeczy ważnem jest dla bezpieczeństwa kraju i administracji, ażeby naczelników buntu w obec ludu ich i w obec całego świata przekonać, iż nie mają słuszności po sobie, rząd zaś nasz usprawiedliwić przed całym ludem państw lojalnych, iż straszną tę wojnę dalej prowadzi.” Następnie dziennik *Herald* proponuje wysłanie do Richmondu trzech komisarzy z następującymi propozycjami: „1. Zawieszenie broni na sześć miesięcy. 2. Zwołanie konwentu wszystkich państw, do którego każdy powiat po jednym, każde zaś państwo po dwóch delegowanych wysłać ma. 3. Posiedzenia konwentu rozpocząćby się mogły w pierwszy poniedziałek miesiąca grudnia w Baltimore, dla naradzenia się nad środkami przywrócenia pokoju.” *New York Herald* dodaje, iż czy propozycje te przyjęte lub odrzucone będą, zawsze one na korzyść Unii wypadną.

Kronika.

(Stan zdrowia we Lwowie.) W miesiącu lipcu r. b. panowały tu przeważnie słabości kataralne, ale przytem bywały też wypadki tyfusu liczniejsze, a tuberkulę częstsze niż zwyczajnie. Szkarlatyna, odra i ospa zdarzały się pojedynczo.

Do powszechnego szpitalu przyjęto 18 chorych więcej niż w miesiącu czerweu. Do pozostałych 623 chorych przybyło 478 świeżych. Z ogólnej liczby leczonych w lipcu 1101 chorych wyzdrowiało 400, wypuszczono nieuleczonych 23, umarło 40, a 638 pozostało do dalszej kuracji.

Protokoły śmiertelne wykazały w miesiącu lipcu 177 wypadków śmierci w okręgu miasta.

(Uznanie prawdziwej zasługi.) Od niepamiętnych czasów ludności Kamionki Strumiłowej, w obwodzie złoczowskim, dotkliwie czuć się dawał niedostatek wody źródlanej. Długoletnie usiłowania i zabiegi, by sprowadzeniem wody źródlanej do miasta zaradzić temu niedostatkowi, rozbiły się zawsze o rozmaite przeszkody i trudności. Dopiero energii, wytrwałości i umiejętności zarządzenia obecnego c. k. naczelnika powiatowego w Kamionce Strumiłowej pana *Antoniego Edwarda Van Roy* powiodło się, dzieło tak ważne dla całego miasta przywieść do skutku. Pan *Van Roy* niezmordowaną gorliwością i wpływem swoim osobistym nie tylko w krótkim stosunkowo czasie usunął wszelkie materialne trudności zagadnieniem sporów wewnętrznych i zebraniem potrzebnych funduszy w drodze subskrypcji, ale sam nawet wypracował plan, według którego woda źródłana sprowadzona została do miasta. Reprezentacja gminy Kamionki Strumiłowej w wdzięcznem uznaniu znamienitych zasług, jakie p. *Van Roy* w ten sposób dla niej położył, nadała mu honorowe obywatelstwo tegoż miasta. Akt wręczenia dyplomu przez przełożonego gminy p. *Antoniego Zadarnowskiego*, który przemawiał w imieniu całej gminy, odbył się, jak nam donoszą, dnia 18go z. m. uroczystość w przytomności reprezentantów gminy, duchowieństwa miejscowego i innych znakomitszych mieszkańców.

(Śmierć przez utonięcie.) We Lwowie dnia 2go b. m. o godzinie 6tej zrana dostrzeżono w poliżu szkoły pływania pływaczkę zwłoki kobiety; na drzewie przy brzegu wisiała chustka. — Zwłoki wydobyto i odwieziono do szpitalu powszechnego. Nieszczęśliwa musiała należeć do wyższych stanów, o czem wnosić można z jej ubioru i znalezionych przy niej pierścionków i wiszorków.

(Samobójstwa.) Dnia 31go z. m. obwiesiła się w areszcie w Jaworowie, w obwodzie przemyskim, żona tamtejszego krawca Maria G., uwięziona za zbrodnię podpalenia, przyczem schwytana została na gorącym uczynku.

W podobny sposób odebrał sobie życie dnia 15go z. m. włościanin *Kazimierz C.* w Załużu, w obwodzie żółkiewskim, a przyczyną tego samobójstwa, popełnionego w stanie opilstwa, miała być miłość, przez którą różnił się z swoją żoną.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 3. września. Dzisiaj sprawozdanie nasze tygodniowe wypada nam zacząć od tego, na czem przerwaliśmy sprawozdanie z poprzedniego tygodnia, to jest od skonstatowania stagnacji w handlu prawie wszystkich gatunków zbóż, niezmienności cen, zawieszenia wszelkiej spekulacji i przerwy w wywozie przy braku popytu. Ciągłe i powszechnie panująca wilgoć wstrzymała poniekąd dojrzewanie zboża i żniwa, a szczupły dowóz nowego zboża był powodem, że właściciele skłaniają się do wyciekowania; ale ponieważ kupna na targu ograniczone są tylko na potrzebę chwilową, rezultatem wyczekiwania była jedynie niezmiennosc cen z poprzedniego tygodnia. Tymczasem zniknęła niepewność co do rezultatu tegorocznych zbiorów. Jeżeli nie mylą wszystkie oznaki, można spodziewać się dobrych średnich zbiorów we wszystkich wschodnich krajach europejskich, ale na zachodzie, a osobliwie we Francji z powodu nieustającej posuchy rezultat nie jest pomyslny. — Z Węgier nadechodzą jak najpomyślniejsze wiadomości

tak co do rezultatu zbiorów jak i co do przepełnienia targów. Na wywóz jednak i tam mało zakupują, tylko najpiękniejsze gatunki pszenicy, artykuł od dawna poszukiwany, znajduje odbył na ten cel. Najpiękniejsze gatunki przeszłorocznej pszenicy płacono loco dworzec kolei we Lwowie po 6 zł. 30 c. do 6 zł. 50 c., tegorocznej jeszcze wcale nie ma w handlu. Popyt nadzwyczaj szczupły. Za jęczmień nieco więcej żądano jak w poprzednim tygodniu i ceny gatunków najmniej 145 \mathcal{E} wagi idą w górę. Dawano chętnie po 3 zł. 10 c. i jest nadzieja dalszego podniesienia się cen. Browary galicyjskie usiłują podryć w drodze umów ilość, którą spodziewają się spotrzebować. Ceny żyta były zupełnie takie same jak w poprzednim tygodniu, i ani spadają ani idą w górę. Gatunki wagi 160 \mathcal{E} płacono po 3 zł. 10 c., młyny parowe skupują po tej cenie, i handel tym artykułem jest dosyć ożywiony. Co do owsa są pokupne tylko gatunki wagi 100 \mathcal{E} wied., i takie płacono loco dworzec kolei po 2 zł. 30 c. jednak inaczej rzecz się ma przy zakupnie w małych partjach, w którym to razie poszukiwane są szczególnie gatunki przeszłoroczne. Nasi spekulanci, którzy jeszcze mają na składach wielkie zapasy, nie spuszczają nic z ceny powyższej i mają nadzieję, że ta jeszcze się podniesie. Wywóz spirytusu ustał zupełnie. Nadsyłane do wywozu i na rachunek dawnych umów odchodzące transporta są tak małe, że nie zasługują na wzmiankę. Spirytus gotowy 32stopniowy płacono loco po 13 zł. 50 c. do 13 zł. 75 c. w. a. za wiadro. — Wełny rosyjskiej przeznaczonej do Wrocławia znajduje się we Lwowie około 6000 cet., ale z powodu zamknięcia granicy nie można myśleć o wywozie tego artykułu. Otrzymany przedwczoraj telegram donosi, że dozwolony jest wywóz do Prus na Oderberg, ale okoliczność, iż spodziewaniem jest pozwolenie wywozu na Szczakowę, wstrzymuje handlujących od narażenia się na zbytne koszta transportu przy tak wielkiem kołowaniu. Przez czynne zajmowanie się tą sprawą wielkie położył zasługi znany spedytor w Mysłowicach Szymon Kutnicki. Bydła rzeźnego i opasowego przeznaczonego do Florisdorf, oddano na kolej w tygodniu ubiegłym 2026 sz. Z tych 416 w Mościskach i 1610 we Lwowie.

Stan austr. banku narodowego.

Dnia 1. sierpnia.

<i>S t a n c z y n n y.</i>	złr.	c.
Wybite złoto i sztaby	110,639.134	85. ⁵
Weksle na miasta zagraniczne	656.367	62
Raty kolei południowej	16,000.000	—
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu	76,937.017	38
detto w zakładach filialnych	19,600.442	31. ⁵
Zaliczki na papiery publiczne w Wiedniu	40,828.600	—
detto w banku filialnym	6,450.700	—
Przywilej banku	80,000.000	—
Pozostały dług państwa za spłacenie banknotów waluty wiedeńskiej	27,410.371	7
Dług państwa do spłacenia w srebrze	20,000.000	—
Dług państwa pokryty dobrami skarbowymi	57,094.536	16
Zaległe raty za sprzedane dobra skarbowe	5,113.623	23. ⁵
Efekta do sprzedania	9,613.301	70. ⁵
Pożyczka hipotekarna	58,928.151	61
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 30go czerwca 1864	10,773.322	33
Efekta funduszu pensyi	1,356.728	38
Kolej Karola Ludwika	11,078.760	—
Gmachy i inwentarze	4,558.821	66
Razem	557,039.878	32

S t a n b i e r n y.

Fundusz banku	110.250.000	—
Fundusz rezerwowy	10,774.458	58
Obieg banknotów	389,449.479	—
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacy banku	940.156	57. ⁵
Należności z żirów	101.015	47
Niepodniesione dywidendy	264.241	90
Listy zastawne	42,473.765	—
Niepodniesione procenta listów zastawnych	58.268	62. ⁵
Fundusz pensyi	1,356.728	38
Saldi bieżących rachunków	1,371.674	79
Razem	557,039.878	32

Ostatnia poczta.

Berlin, 3. września. *Kreuztg.* donosi z Wiednia: W kołach dyplomatycznych są przygotowane na to, że konferencje pokojowe nie prędko rozpoczyna się nanowo, a jeżeli się rozpoczną, to zostaną przerwane po krótkim czasie. Zwłokę sprawiła Dania. Złatwiwszy warunki terytoryalne występują teraz Duńczycy z największą uporczywością w kwestyi finansowej i grozą zerwaniem układów i wypowiedzeniem zawieszenia broni, w mniemaniu, że mogą już więcej utracić. — Artykuł ten dodaje, że rozumowanie to jest fałszywe, gdyż Dania może utracić co najmniej zdobytą już Jutlandję.

Bruxela, 3. września. Izba wotowała kredyt w sumie 5,575.000 fr. na ukończenie robót fortyfikacyjnych w Antwerpii 54 głosami przeciw 48.

